

Sygn. akt II Cz 54/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku E. K.

z udziałem W. K.

o zniesienie współwłasności

na skutek zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Rejonowego w

Bydgoszczy z dnia 9 grudnia 2013 r., sygn.. akt II Ns 3136/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 54/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek E. K. o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd powołał się na treść art. 100 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i uznał, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych jest w zasadzie pomocą udzielaną przez Skarb Państwa osobom najbiedniejszym.

Przechodząc do rozważań dotyczących wniosku E. K., a zwłaszcza złożonego przez nią oświadczenia o stanie rodzinnym i majątkowym, Sąd I instancji uznał, iż zawiera ono nierzetelne dane. Otóż w oświadczeniu wnioskodawczyni podała, że otrzymuje rentę inwalidzką w wysokości 561,51 zł, jest współwłaścicielką lokalu mieszkalnego o powierzchni 52,20 m² oraz współwłaścicielką nieruchomości gruntowej o powierzchni 336 m² położonej w B.. Sąd Rejonowy dokonał analizy przedłożonych przez wnioskodawczynię dokumentów i uznał, że z wydruków rachunku bankowego wynika, iż wielokrotnie wpływały na jej konto kwoty po 1000 zł i po 150 zł od uczestnika. Nadto z tych wyciągów wynika, iż wnioskodawczyni posiada jeszcze inne konto, z którego przelała kwotę 3000 zł, a wyciągów z tego konta nie przedłożyła. Nadto Sąd uznał, iż w chwili składania wniosku E. K. posiadała niezbędne środki na uiszczenie opłaty sądowej.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła wnioskodawczyni żądając jego zmiany i uwzględnienia jej wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Skarżąca zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego, rację ma Sąd Rejonowy uznając instytucję zwolnienia od kosztów sądowych za wyjątek od reguły samofinansowania postępowania nieprocesowego przez strony. Instytucja ta stanowi w istocie pomoc Państwa dla osób, które z uwagi na ich sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów sądowych bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym przypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia kosztów utrzymania

siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające może zwrócić się o pomoc Państwa.

Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska skarżącej, iż Sąd Rejonowy oddalając wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych nie dokonał analizy sytuacji majątkowej E. K..

W pierwszej kolejności należy przyznać rację Sądowi I instancji, iż wnioskodawczyni składając oświadczenie o stanie rodzinnym i majątkowym i nie zachowała się w sposób rzetelny. Nie podała bowiem wszystkich swoich źródeł utrzymania. Wpisała bowiem tylko rentę i jej wysokość. Dopiero na zarządzenie Sędziego przedłożyła wydruki z rachunku bankowego i to tylko jednego, a Sąd Rejonowy słusznie wskazał, iż skarżąca ma co najmniej jeden rachunek więcej. Nadto, co jest istotne, przedłożone wydruki nie wykazują salda konta, a jedynie operacje (wpływy i wypłaty). Ponadto co ustalił Sąd Rejonowy, Sąd Okręgowy zwraca jeszcze uwagę na to, że tytułem wynagrodzenia w miesiącach marcu i kwietniu 2013 r. wpłynęły na konto wnioskodawczyni kwoty 1000 zł i 700 zł z tytułu wynagrodzenia. W świetle powyższego nie przedłożenie do zażalenia wydruków z drugiego konta, czyni oświadczenie majątkowe E. K. jako nierzetelne. Samo zaś oświadczenie w zażaleniu, że na drugim koncie nie znajdują się żadne środki, jest w ocenie Sądu Okręgowego, niewystarczające.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powódki jako niezasadne (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c).